

Istentisztelet – Mennybemenetel ünnepe

Budapest-Fasor, 2020. május 21. 11:00; MGyTK – <https://youtu.be/51RsYbF4v1E>

Az ünnep igéi

Jézus Krisztus mondja: Én pedig, ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket. (Jn 12,32)
Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe. (ApCsel 1,11)

Lekció/olvasmány: Mk 16,14-20 Az apostolok kiküldése és Jézus mennybemenetele

Végül pedig megjelent magának a tizenegynek is, amikor asztalnál ültek, és szemükre vetette hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy nem hittek azoknak, akik látták őt, miután feltámadt. Ezután így szólt hozzájuk: Menjete el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek! Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik. Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek a kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegekre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.

Az Úr Jézus pedig miután ezeket mondta nekik, felemeltetett a mennybe, és az Isten jobbára ült. Azok pedig elmentek, hirdették az igét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, megerősítette az igehirdetést a nyomában járó jelekkel.

Textus/a prédikáció alapigéje: Jel 1,7-8

Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége. Úgy van. Ámen. Én vagyok az Alfa és az Ómega, így szól az Úr Isten, aki van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható.

Kedves Testvérek!

Különböző mennybemenetel történetek az antik világ és a Biblia nagyjaival kapcsolatban is ismertek. Romulust, Róma városának alapítóját és első királyát Mars, a háború istene ragadta nagy viharos forgószélben a mennybe. A 365 évet élt Enókról, Ádám és Éva 3. fiának, Sétnek az ötödízigleni leszármazottjáról Mózes első könyvében azt olvassuk, hogy *az Isten-nel járt, és egyszer csak eltűnt, mert Isten magához vette őt.* (1Móz 5,24) Hasonlóan végződött a magányos vándorpróféta, a tiszta Jahve-hitért küzdő Illés élete is: tüzes lovasszekéren, nagy forgószéllel ragadtatott el a mennybe. (2Kir 2,1-15) A földi világtól való elszakadás, az emberek látóköréből való ilyen jellegű eltűnés Jézus korában jól ismert elképzelési modell és elbeszélési forma volt.

Jézus mennybemeneteléről csak a mindennek gondosan utánajáró Lukács és Márk evangélisták írtak. Máté és János nem. Lukácstól tudjuk, hogy Jézus a feltámadása után még 40 napot a tanítványai-val töltött. Megbízta őket a hit és a keresztség fontosságáról, az Isten szeretetéről és az Istenhez fordulás lehetőségéről: a megtérésről és a bűnbocsánatról szóló örömhír továbbadásának feladatával, megáldotta őket, majd így: áldásra emelt kézzel ment fel a mennybe – a szemük láttára, felhőbe takarva –, hogy újra Istennel legyen.

Ez volt Jézus földi életének a záróeseménye – melyben mi azt a teret és időt áttörő Jézust látjuk, aki

ezen az ünnepen a testi, mulandó világon túl létező isteni szférák valóságára emlékezteti a rá figyelő gyülekezetet. Jézus Krisztus, az Istenember, az Emberfia – a mi testvérünk! – az ég és föld Ura és Királya azóta, mennybemenetele óta újra a mindenható Atya-isten jobbán van. Ott esedezik értünk: botladozó, de tisztán gondolkodni, tisztán élni és tisztán látni vágyó bűnösökért. Oda vár minket is. Azt mondta egyszer, amíg még élt: *Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem! Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszlek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek.* (Jn 14,1-3)

A mai, Jelenések könyvéből kijelölt két mondat ezt az *ismét eljövök* gondolatot domborítja ki. A könyv egésze egy mennybéli istentiszteleti keretbe van beágyazva. Prédikációs alapigénk első mondata egy hitvallásszerű prófétai szózat a csúfos kereszthalált szenvedett, de majd isteni dicsőségben ítéletre visszatérő Pantokrátorról: *Íme, eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegezték, és siratja őt a föld minden nemzetsége.* Erre a gyülekezet egy liturgikus igennel és ámennel felel: *Úgy van. Ámen.* A második mondatban maga az Úristen szólal meg, feleletképpen a gyülekezet vallástételére. Ünnepelesen megerősíti a Krisztus eljövételére vonatkozó kijelentést: *Én vagyok az Alfa és az Ómega, így szól az Úr Isten, aki*

van, és aki volt, és aki eljövendő: a Mindenható.

A görög abc 24 betűjét átfogó *Alfa és Ómega* megjelölés a teljességet jelképezi. Isten mindent átfogó, örökkévaló hatalmát és fenségét. Ő a teremtő kezdet és a befejező vég. Aki végső teljességre viszi, amit alkotott. Azt a megszentelő, vele való találkozásunkra felkészítő munkát is, melyet bennünk már elkezdett. Ez az *én vagyok az Alfa és az Ómega, a Mindenható* kijelentés húzza alá az Emberfia-Krisztus újbóli eljövételének és az Isten által rábízott mű bevégzésének a valóságát, a komolyságát.

Krisztus eljövételének, munkája teljességre vitelének az egyik aspektusa az ítélet lesz. Ahogy a hitvallásban is mondjuk: „fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján, onnan jön el ítélni élőket és holtakat.” Érkezésével nem csak a gyülekezet fog majd nagy örömmel szembesülni. Azok is kénytelenek lesznek meglátni őt, akik Jézust átszegezték és halálra adták, azok is, akik nem fogadták el megtérésre hívó szavát, akik nem cselekedték akarátát. Ítéletük az lesz, hogy szembesülnek majd a tévedéseikkel, a mulasztásaikkal, a bűneikkel – az Istenről és Krisztusról szóló kinevetett, bolond beszédnek tartott kijelentések igazságával.

Az újbóli eljövételnek, az Isten által az Emberfia-Krisztusra bízott mű véghezvitelének tehát ez, az ítélet valósága az egyik aspektusa. A másik az, hogy Jézus újbóli eljövetele nem csak egy egyszeri esemény lesz majd a valamikori távoli jövőben. Ő folyamatosan, kétezer éve, ma is jön hozzánk. A kettő együtt nagyon megkülönbözteti őt régi korok és mítoszok mennybement alakjaitól.

Földről való távozása előtt azt is mondta: jobb nekünk, ha ő kilép a 33 évig őt is egy helyhez kötő földi-fizikai dimenziók világából. Jobb, mert így mindig jöhet és megérkezhet hozzánk a bennünk élő, nekünk erőt adó Szentlelke, olvasott és hallgatott igéje, és az úrvacsora: a kenyér és a bor magunkhoz vehető jegyei által.

Valóban, vasárnapról-vasárnapra, ünnepről-ünnepre átéljük, hogy az Eljövendő, a Mindenható láthatóvá, élővé válik egy-egy szentírás iige és az ahhoz kapcsolódó igehirdetés vagy az úrvacsorai közösség által. Amikor a Biblia olvasott és magyarázott szavain keresztül szól hozzánk, akkor is megtapasztaljuk, hogy vezetést, kérdéseinkre válaszokat, bűneinkre bocsánatot kapunk tőle. Amikor valakivel megbékülünk, amikor rendeződnek a kapcsolataink

Urunk, vedd hatalmadba gondolatainkat, hogy közeledben maradjanak, hogy átragyogjon rajtuk dicsőséged fénye, hogy hozzád szüntelen visszatérjenek, hogy önkényessé ne váljanak, hogy téged, Urunkat, mindig figyelembe vegyenek. Vedd hatalmadba szívünket is, hogy mindig szeressen téged. Akkor, hisszük, nem lesz okunk félni, mikor eljössz ítélni. Ámen.

Ének: 400,3 Teljességre ki vezérel? Élet napja csak te vagy! Üdvre, jóra veled ér el Nyájad, csak velünk maradj! Világot nem vethet ránk más, Te légy rajtunk ezer áldás!

– az is Jézus hozzánk érkezésének és velünk létének a bizonyítéka. Gondoljuk át, még milyen más utakon jött és jön az életünkbe! Keressük és akarjuk felismerni hozzánk érkezésének változatos, sokszínű jeleit, bizonyítékait!

Gondolataimat ma Babits Mihály *Eucharistia* c., de messze nem csak az úrvacsoráról szóló, az én mondanómat is összefoglaló versével zárom:

Az Úr nem ment el, itt maradt.
Őbelőle táplálkozunk.
Óh különös, szent, nagy titok!
Az Istent esszük, mint az ősz

törzsek borzongó lagzikon
ették-itták királyaik
húsát-vérét, hogy óriás
halott királyok ereje

szállna mellükbe - de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!
A mi királyunk eleven!
A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvezér.
Ereje több, ereje más:
ő óriásabb óriás!
ki két karjával általér

minden családot s törzseket.
Egyik karja az igazság,
másik karja a Szeretet...
Mit ér nekünk a Test, a Vér,

ha szellemében szellemünk
nem részes és úgy vesszük Őt
magunkhoz, mint ama vadak
a tetemet vagy totemet?

Áradj belénk hát, óh örök
igazság és szent szeretet!
Oldozd meg a bilincseket
amikkel törzs és vér leköt,

hogy szellem és ne hús tegyen
magyarrá, s nőjünk ég felé,
testvér-népek közt, mint a fák,
kiket mennyből táplál a Nap.

Nagykönyörgés

Úr Jézus Krisztus, dicsőséges Urunk! Örvendező szívvel magasztalunk téged, hogy nemcsak a halál fölött arattál diadalmat, hanem felmentél a mennybe, és Atyád jobbjára ültél dicsőségben. Köszönjük, hogy mennybemeneteleddel sem akarsz elszakadni tőlünk, hanem lakóhelyet készítesz számunkra Atyád házában. Kérünk, erősíts meg abban a hitben, hogy utad a mi utunk is, Atyád a mi mennyei Atyánk is. A te Szentlelked, akit tanítványaidnak ígértél, adjon nekünk erőt ahhoz, hogy mindig felfelé tekintsünk reád. Urunk! te sokat munkálkodtál, szenvedtél értünk, mielőtt mennyei dicsőségbe távoztál. Add, hogy mi is hűséggel végezzük minden munkánkat, míg számunkra is megnyitod a mennyet. Urunk! te azt kérted mennyei Atyádtól, hogy akik a tieid, azok veled együtt legyenek, és lássák a te dicsőségedet. Kérünk, emlékezzél meg rólunk is, amikor eljössz országodban. Add, hogy földi vándorlásunkat, futásunkat jól végezzük, hitünket megtartsuk, egykor pedig veled örvendezzünk. Ámen.

Irodalom

<https://epa.oszk.hu/00000/00022/00629/20102.htm>